

NAGYKÖRÖS és VIDÉKE

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap. A „Nagykőrösi Gazdasági Egyesület“ hivatalos lapja.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagykőrös, IV. ker., Deák-tér 31. Telefon szám: 78. Megjelenik hetenként háromszor: Kedden, csütörtökön és vasárnap reggel.</p>	<p>Főszerkesztő: Magyar Kázmér. Felelős szerkesztő és laptulajdonos: D. Tóth Ferenc.</p>	<p>Előfizetési árak: HELYBEN: Egész évre 12 K, 1/2 évre 6 K, 1/4 évre 3 K VIDEKEN: Egész évre 14 K, 1/2 évre 7 K, 1/4 évre 3-50 K. Egyes szám a vasárnap 14. hétköznap 6 fill Nyitlitter soronkint 80 fillér.</p>
---	--	---

Ne csüggedjünk!

— Egy napiparancs. —

Az immár harmadik évébe vérvörös sorokkal fordult nagy háboru egyik legszebb írott emléke lesz az a napiparancs, melyet Molnár Gyula százados, kiváló földünk, intézett csapatához az oláh hadizenet alkalmából. A hazaszeretet s az áldozatos hakiöttelesség izzó szavaival, nemesen átértett, lélek-ből fakadó eszmével megirt parancs a a megpróbáltatás nehéz óráit elő nemzetünknek valóságos kürtzengés, lelkesítő, további áldozatokra biztató hatalmas szózat. Értelme ez: Ne csüggedjünk!

„Legravaszabb, legbecstelenebb — szomszédunk Románia a hadat megüzente. Két esztendő véres küzdelmei után, amikor magyar nemzetünk a világ négy tája felé őseinktől és apáinktól örökölt régi vitéséggel harcolt, küzdött minden ellenség ellen és mármár kivívta a végső diadalt, aljas módon megtamadott, hogy vérell áztatott becsületet zászlóinkat a kezünkől kicsavarja.

Honvédek! Ez a harc, ami most kezdődik, a háboru minden eddigi harca között talan legnehezebb lesz, de a

legrövidebb. Mi nem vagyunk fáradtak, a mi karunk nem gyengült el, a mi szívünk megacélosodott a hosszú küzdelemben és most mikor becstelen ellenségünk álnok módon élő testünket, ezer év óta birtokolt és vérell szerzett Hazánk szent földjét akarja elrabolni, mi mint egy test egy lélek sziklafalként állunk zászlóink alá és nem fogjuk engedni, hogy gyáva anyagi haszonért felbérelt ellenségeink közül egy is élve átlépje a bérrel és gyomorokkal határolt szent Hazánk földjét. A magyar szívben van szájalom, van jóindulat, van könyörület, van ember-szeretet mindenféle embertársaival és még ellenségeivel szemben is, ahogy azt a háboru hosszú dicsőséggel teljes küzdelmeiben be is bizonyította az egész világ előtt, de van benne gyűlölet, kegyetlenség, vakmerőség és könyörtelenség egy olyan ellenséggel szemben, aki ilyen becstelen módon orvul ránk támad.

Honvédek! Ez az ellenség nem érdemel sem kiméletet, sem könyörületet. Elvárom, hogy ősi vitéségekhez híven, ha a magyarok Istene úgy akarja, hogy szembe állunk ezzel az álnok ellenséggel, nem felejtitek el intelmet és félre téve minden emberi ér-

zést szétfogjátok marcangolni és elfogjátok tiporni a porba és sárba ellenségeiteket és nem fogjátok tűrni hogy e tetvek megyenek.

Ami háborunk szent, sem a Haza, sem szeretett koronás királyunk, sem hatalmas szövetségünk nem akarta. Ezt a ránk kényszerített harcot mi felvettük, két éven át dicsőséggel folytattuk és Isten segítségével a harmadik évben be is fejezzük.

Mert „Él még a magyarok Istene, jaj annak, ki feltámad ellene.“ S ha „Isten velünk, kicsoda ellenünk?“ Ugy áld, vagy ver meg benneteket a magyarok Istene, ahogy esküvésteket megtartjátok.“

Igy kell küzdeni a magyar katonáknak.

A magyar föld termékeinek szétosztása.

A magyar föld termésének igazságos és észszerű felosztásáról kívánunk beszélni. Az igazságosság azt kívánja, hogy abból a termékből, amely bebizonyíthatólag elég lesz a jövő évi termésig, jusson mindenkinek és így ne csak az ország határain belül, hanem azokban az országokban is, ahol barátaink laknak, ne éhezzen senki, hanem azokban

TÁRCA.

A köszívü apa és leánya.

— Elbeszélés. —

Írta: Dán Emil.

— Rögön üzenek neki, — szólott később a férj.

— Te jó férj vagy ... nagyon jó ... istenem pedig ... pedig ... ő téged ...

Édes Iónám, ezzel ne izgasd fel magad. Erre most nem kell, nem szabad gondolnod. Ez óra nem arra való, hogy felidézük lelkünkben a mult idők keserű és kínos emlékeit. Legyen ez az óra a szeretet, megértés, megbocsátás órája. Én most mindjárt üzenetét küldök neki, megkérjük őt szépen mindkettőnk nevében és ha teljesíti a kérést, eljön hozzád jó szívvvel: áldja meg érte az isten ... hiszem, bízom benne, hogy eljön ... Felélem pedig teljesen nyugodt lehetsz: egyetlen hangomból, vagy arcrandulásomból sem fogja észrevenni, hogy mi vétettünk egymásnak valaha ...

A beteg nyugtalankodott:

— De mindjárt ... ugye mindjárt édes

uram? Ne késs az üzenet küldéssel. Lásd az idő úgy siet! És kitől küldöd el az üzenetet?

— Ugy gondoltam Bodonnétul. Okos és ügyes asszony. Szépen elfogja mondani. Megbízható ... aztan meg rokon is ... jó lesz?

— Jó ... nagyon ... csak hivasd ... László kilépett az előszobába, csöngetett. Jött a cseléd és sürgösen átküldötte Bodonnéhoz, Pár pillanat mulva itt volt a rokon asszony. Nehány szóval előadta neki a dolgot és felkérte, legyen tolmácsolója haldokló felesége óhajlásának az édes apánál.

A jó asszony igaz meghatottsággal vállalta a kényes és nehéz megbízást.

Elsietett. László visszatrét fele ... hez és kissé megkönnyebbült lélekkel mondta:

— Az üzenet elment ... most minden ő rajta áll ... legfeljebb egy félóra mulva megtudjuk az eredményt. Higyjük, hogy az jó lesz ... A beteg előtt nyugalmat erőszakolt magára, de bizony lelkében ott bujkált és pillanatról-pillanatra fokozódott az izgalom. Vajjon eljön-e valóban? ... Bizonyára el. A halál révébe siető leány utolsó kívánságára ... az édes apa? ...

Még akkor is sietnie kellene halállal vivő-gyermekéhez, ha az valami megbocsáthatatlan nagy vétet követett volna el ellene. De mikor soha semmit ... semmit ... A haragra, gyűlölködésre nincsen ok. Leányával szemben semmi. És mégis ... immár évek óta ... évek óta így tart ...

... De eljön ... ebben az esetben eljön ... És mégis ... mi lesz akkor ... akkor ... ha nem talál eljönni? Ah! Az lehetetlen. Az tisztára képtelenség. Hiszen azzal kétszeresen nehezebb, kínosabb teszi az örök elmulas fájó gondolatát. Azzal egyenesen kinpadra vonja a haldokló gyermek lelkét ...

... Az asszony mozdulatlanul fekvé, csöndesen vár. Szívére szorítja kezeit, tekintetét merően szegezi a szoba mennyezetére és a legparányibb nesze szorongó lélekkel figyél.

Oh milyen nehéz pillanatok ezek. Micsoda érzelmek vinnak most bánkódó szívében élet-halál harcot. Vajjon utnak indult-e már hozzá az édes apa, akinek arcát, alakját odafesti a várakozás izgalmatól és a betegség látától felszított képzelet, aggodalmaktól viharzó lelke elé? Ha megérkezik, miképen fog belépni hozzája? ...

az országokban is, ahol barátaink laknak valóban érzékek a mostoha viszonyok dacára a magyar szántóföld anyai szeretetét. Ne koplaljon senki, mert hisz termelt, ha nem is bőségesen, hanem elegendőképpen minden, a dolog tehát azon mulik, hogy akiknek feladata a termés szétosztása, igazságosan és észszerűen járjanak el. Kikre bízta az állam ezt a feladatot? Külön e célra alakult szervezetekre és nagyrészen a közigazgatási hatóságokra. Sajnos, eddigi intézkedésekkel sem a közigazgatás, sem pedig a háború élelmiszer elosztó szervezetei nem mutatták meg azt, hogy feladatuk magaslátán állanak. Ezek a szervezetek a termények összegyűjtésénél követnek el mérhetetlen hibákat, amelyek valósággal elkeserítik a termelőt úgy, hogy ha a termények eltitkolása terén bőven tapasztalunk visszaéléseket, azt köszönje mindenki annak, hogy a bevásárló közegek ma inkább a saját érdekeiket tartják szem előtt, mint a közérdeket s ahol csak lehet, iparkodnak a termelőnek egyébként is nagyon könnyen lefejthető bőrét lehuzni. Ezeket a dolgokat tehát meg kell akadályozni. A terményösszegyűjtő közegek ne legyenek oligarkák, despoták, tartsák szem előtt azt, hogy a háború alatt épen a legalsóbb néprétegeknek az önérték duzzadt meg s a maguk erejének tudatában s különösen ezek a néprétegek felelnek meg legkönnyebben a közérdekről s az önkényeskedést, ha más, nem raffineriával bosszulják meg.

Tömjérdek hibát követnek el a közigazgatási közegek is, azok, akiknek feladata volna az összegyűjtött termékeknek a fogyasztók között való arányos szétosztása. Vannak közegek, amelyek egész vármegye részére megtermek a szemes terméket s ilyen községekben is előfordult az, hogy a szegényebb fogyasztó nem tudott bevásárlási igazolványhoz jutni, mert a listából, zsirból, stb. maga a község, vagy város akar üzletet csinálni, pedig a kiadott kormányrendeletnek több mint bizonyos, az volt a célja, hogy minden fogyasztó beszerezhesse szükségletét, közvetlen a termelőtől anélkül, hogy közvetítőre kellene szorúlnia. Ez azonban alán egyetlen helyen sem volt lehetséges,

mert ujabban az a divat, hogy maguk a municipiumok is szíves örömet vállalják a közvetítő szerepet, hiszen ebből terem a legtöbb protekciós embernek a háborus napidija.

Csak itt látszik meg az, mennyire igaz volt a gazdaközönségnek, amikor évek hosszú sora óta sürgeti, hogy a közigazgatásnál nem a legfőbb kellék a bőséges jogász ismeret, vagy az aktagyártáshoz való tehetség. Mindezeknél jóval többet ér a szociális érzék, a gazdasági tudás. Ha a jegyzők különben elég homályosan megkonstruált kormányrendeleteket szociális és gazdasági érzéssel tanulmányozzák át, nem fordulhatna elő az, hogy a legjobban termő falvakban sem juthat mindenki buzához, nem fordulhatna elő, hogy a megvett búzát ott kell raktáron tartani csak azért, mert a községi kis Istenek akkor és annak adnak örösi engedélyt, amikor és akinek akarnak. Kérünk tehát e téren több belátást, igazságosságot és szociális érzéket.

HIREK.

— **Segédlelkész elhelyezés.** A dunamelléki reform. egyházkerületben az időközi segédlelkész elhelyezése alkalmából városunk s iskolánk fiai közül kirendeltettek: Szurmó László Somogyomba, Lázár Sándor Dencsházára, Varga György Törtelre, Szőnyeghy Sándor Tolnaváraljára.

— **A lelkész képesítő vizsgálatokon** Budapesten *jeles* papí oklevelet nyertek nyertek Joó Imre és Vargha György segédlelkészek.

— **Cseri László igazgató tanítót** a községi ismétlő iskolák igazgatójává választotta meg az iskolaszék. Ennek az új állásnak életbeléptetésével a helyes ellenőrzés és, irányítás, valamint az egyöntetű oktatási rend biztos menetét óhajja állandósítani az iskolaszék.

— **A mentőügy országos rendezése.** Azokkal a községi reformokkal kapcsolatban, amelyek az utóbbi hetekben napvilágot láttak, a belügyminiszter elhatározta, hogy a mentőügyet is rendezni fogja az

egész országban. A dolgok mai állása szerint ugyanis a vidéki városokban, az egy Kolozsvárt kivéve, ahol modern mentőállomás működik, a mentés a tűzoltók kezében van letéve. Fokozza a bajokat, hogy a legtöbb helyen nincs is mentő kocsi, ha pedig van, az a budapesti mentőegyesület odaajándékozott, kiselejtezték bárkájá. Számítalanszor előfordult, hogy komplikált esetekben, amikor súlyos belső vérzés van jelen, a szerencsétlenül járt ember állapota csak rosszabbodott a mentés folyamán, mert rázós paraszti szekerek vitték be a kórházba, úgy hogy alig tudtak segíteni rajta. A belügyminiszter a mentési ügyet olyanformán akarja megoldani, hogy mindenütt orvosok lássák el a feladatot, akiket erre a célra a városok nevezzenek ki. Minden nagyobb vidéki városban, az állam hozzájárulásával a város modern mentőállomást tartana fent, kocsikkal és bőséges felszereléssel. A szolgálat egy részét a budapesti mentőegyesület által kiképzett egyének végeznék. A belügyminiszter kérdőíveket küldött szét a megyék és városok első tisztviselőihez, hogy a mentőügy eddigi állásának minden kiegészítéséről tájékozódást szerezzen. Ezek a kérdőívek már vissza is érkeztek s a belügyminiszterium közegészségügyi osztálya mostanában dolgozza ki az adatok alapján a tervezetet. A mentőügy országos szervezéséről szóló rendelet a legközelebbi időben már nyilvánosságra kerül.

— **100 korona pénzbüntetésre** és 15 napi elzárásra itelle a szegedi kihágási bíró egyik környékbeli lakost, mert a tej literjét 60 fillérjével árusította. Sőt a rendőrség a kannakban lévő tejet elkobozta és szétosztatta a menekültek között.

— **Városunkban tartózkodó erdélyi menekülteket** városi hatóságunk felhívta, hogy a város házáznál az adótanácsnoki hivatalon ma és holnap délután két és öt óra között személyi és vagyoni viszonyaik összeírása végett jelentkezzenek, mert segélyt csak az kaphat, ki e célból jelentkezik.

— **A gabonarekvirálás végrehajtása** tárgyában kiadott rendeletek értelmében a

Halkan . . . csöndes kiméletesen, egész lényében megilletődve. Arcáról szét fog sugározni az igaz megbocsátás, az engesztelő szeretet szelíd mosolya, szemcinek édes tekintete ő rajta pihen meg majd s ennek melegtől ujult erővel feldobog hülni kezdő szíve. Azután megszólal majd, beszélni kezd ő hozzá gyöngéden, megindultan, édes apai szeretettel. Hangja remegő lesz bizonyára, hiszen annyi idő óta nem látta, olyan régóta nem szólott hozzá . . .

Vajjon mi lesz a legelső szó, melyet mondani fog . . . És mi lesz a legutolsó, melyel bucsút vesz az örökkévalóság ösvényére lépő leányától? . . . Miño gondolatok hatják át apai szívét, ha megpillantja őt a halálos ágyon? . . . Ő látni fogja azokat a gondolatokat mind, a halálklók tisztánlátásával . . . és bizonyos, hogy ezek után lelkében ujászületve tér majd meg a mennyei örökbíró igazságtévő színe elé.

A percek lassan mulnak. Szinte vándorogva halad az idő. És ezalatt ő k alig mernek szót váltani, hallgatagok, mintha valami távolban lefolyó párbeszédre figyelnének és attul kellene tartaniok, hogy a

hangosabban kiejtett szó elűzi azt az ünnepélyes hangulatot, mely az érzései közt vívódó apai szívet lassanként feljűk fogja fordítani.

A férfi félrevonta kissé az egyik ablakfüggönyt, hogy ne legyen olyan komor a szoba és belopózhasson a haldólo nyár, a leáldozáshoz közelgő nap sugarainak bucsu üdvözlöte.

Eltelt félóra. A beteg idegeskedni kezdett. Folyton feszültebb figyelemmel hallgatózott minden kis neszre. Arca hol égő pirosra gyult, hol halálsápadtság ömlött el rajta. Szíve rendületlenül, zakatolva vert, ha egy ismerősnek tetsző hangosabb lépés zaja ütődött fülébe . . .

Már egy órája, hogy oda van Bodonné. Nem jön . . . miért kékis vajjon? . . . Nem talalta otthon édes apját? Talán vár? . . . Vagy . . . kér, könyörög, rimáknodik talán, hogy meggyőzze, meglágyítsa a hajthatatlan apai szívet? . . . Nem. Erre nem akar még csak gondolni sem. Ez lehetetlen! . . . És ha mégis úgy van . . . Ha megtagadja utolsó kérésének teljesítését? . . .

Kivülről csöndes ajtónyitás hallatszott. László idegesen kelt föl helyéről és

sietve tett pár lépést az előszoba felé. Eközben szeme összetalálkozott felesége könyörgő tekintetével s ez megállította utójában. Halkan kérlette az asszonyt:

— Ne menj. Hadd jöjjön be ide, — susogott végsőkig fokozódó izgalommal.

És mintha vissza akarná tartani, fáradt mozdullattal nyújtotta ki karját ferje felé.

— barmi hírrel tért meg . . . hallani óhajtom . . .

— Akkor beszólitom, mondta László remegő ajkkal.

Bodonné belépett a szobába, arcán a felindultság kifejezésével, kétkedve s zavartan állt meg a férfinő ágya előtt. Szeme hol a beteg, hol a bérfin függött.

— Mondja gyorsan néni, mit végzett? Eljön-e? Sürgette türelmetlenül.

Bodonnének mintha torkába fagyott volna a szó, néma tekintettel meredt a betegre.

— Eljön? . . . Mondja . . . eljön? Lihegte aggódva.

Nem . . .

(Folyt. köv.)

rekvirálás időpontjául a cséplés munkájának befejezése jelöltetett meg. A rekvirálás munkájának végzésére az alkalmas polgári egyének összeirandók és szükség esetén kötelezőndők annak teljesítésére. A rekvirálók minden házába és tanyába kötelesek bemenni. Csak feltétlenül megbízható egyéneknél szabad a lefoglalt mennyiséget ideiglenesen visszahagyni.

— **A mezőgazdasági munkára kiadott katonai lovak.** A honvédelmi miniszter értesítette a törvényhatóságokat, hogy a mező- és erdőgazdasági munkálatokra kiköcsönzött katonai kincstári lovak kiadási idejét, amennyiben ezekre a célokra igénybe nem vétetnek, meghoszabbitotta. Ezek a lovak csak külön miniszteri rendeletre vonatkoznak, tehát továbbra, még akkor is a mezőgazdaság szolgálatában maradnak, ha a termés már be van takarítva és ebben az esetben az őszi szántás-vetésnél és egyéb mezőgazdasági munkálatoknál használandók fel.

— **A buzáért, rozsert, kétszeresért, árpaért, zabért és kölesért követelhető legmagasabb árak** megállapításáról szóló 2350—1916. M. E. számú rendelet módosítása és kiegészítése. A m. kir. miniszterium a háború esetére szóló kivételes intézkedésekről alkotott törvényes rendelkezések alapján a buzáért, rozsert, kétszeresért, árpaért, zabért és kölesért követelhető legmagasabb árak megállapításáról szóló 2350—1916. M. E. számú rendelet módosításáról és kiegészítéséről a következőket rendeli: 1. §. A 2350—1916. M. E. számú rendelet 1. §-ának a 2. százaféknél több idegen keveréket tartalmazó buzára vonatkozó 5 bekezdése oda módosul, hogy ha a buza a 2. százaféknél több idegen keveréket tartalmaz, a keveréknek minden megkezdett egyegy százalék többlete után a megállapított legmagasabb árból 100 kilogrammonként harminc fillér helyett tizenöt fillért kell levonni. 2. §. A 2350—1916. M. E. számú rendelet 1. §-a a rozs legmagasabb árát illetőleg oly képezíti ki, hogy ha a rozs 2. százaféknél több idegen keveréket tartalmaz, a keveréknek minden megkezdett egyegy százalék többlete után a megállapított legmagasabb árból 100 kilogrammonként tizenkét fillért kell levonni. 3. §. Ez a rendelet 1916. évi augusztus hó 28. napján lép életbe. Hatálya kiterjed a magyar szent korona országainak egész területére. Budapest, 1916. évi augusztus hó 26.-án. Gróf Tisza István, s. k. m. kir. miniszterelnök.

— **Lyukas vaskétfilléres.** A nikkelfuszfilléres bevonása és vashuszfilléresekkel való kicsérélése okozza a mostani nagy aprópénz-hiányt, melyet bizonyára enyhíteni fog az új vaskétfilléresek küszöbön lévő kibocsátása. Ezen új pénznek az lesz a sajátága, hogy közepén lyukas lesz, ami ezen pénznek nagy mennyiségben való előállításánál nagy megtakarítás szükséges és fontos. Ezen pénzek amugy se élik majd túl a háborút, de alkalmasak lesznek a mostani nagy aprópénz-hiányt enyhíteni. Mikor kerülnek ezen pénzek forgalomba, még nincsen megállapítva.

Ügyes minden leányt irodába sürgősen keresek. Cim a kiadóhivatalban.

— **A hus- és zsirfogyasztás korlátozása.** A hus- és zsirfogyasztás korlátozásáról szóló kormányrendelet értelmében szarvasmarhát, sertést, juhót, ugyiszintén kecskét — korra való tekintet nélkül — a hét két napján és pedig kedden és csütörtökön, kényszervágas, vagy kényszerleszurás szükségét kivéve, — vágni vagy leszurni tilos. A hét két napján, szerdán és pénteken, tilos húst akár nyers, akár földolgozott (főtt, sült, füstölt; szott stb.) állapotban forgalomba hozni; ételeknek kiszolgáltatására szolgáló üzletekben (fogadók, vendéglők, egyleti jellegű és más érkező helyek stb.) hus felhasználásával készülő ételeket előállítani vagy kiszolgáltatni, nem véve ki alóla a ló-, házinyul-, szárnyas- és vadhúst sem. Kivételet képeznek ez alól a gyors romlásnak vetett belső zsigereszek. A hét többi napjain: hétfőn, szerdán, csütörtökön, szombaton és vasárnap fogadók, vendéglők és más étkezőhelyek egy személynek legfeljebb csak egy husételt szolgálhatnak ki. Mindennemű hal husételnek számít. Nem számít husételnek az olyan ételnemű, amely egy személyre számított adagban összesen legfeljebb 50 gramm húst, vagy husneműt tartalmaz. Hétfői napokon fogadóknak, vendéglőknek és más étkezőhelyeknek tilos olyan ételeket előállítani, vagy kiszolgáltatni, amelyeknek előállításához zsir (sertészsir, vaj, növényzsir, növényi olaj, vagy emberi élvezetre alkalmas, bármely más zsiradék, vagy olaj) felhasználása szükséges. Ezen rendelkezések alól a belügyminiszter egészségügyi szempontból kórházak és egyéb gyógyintézetek egyes ápoljái részére kivételeket engedélyezhet. Kimondja még a rendelet, hogy a törvényhatóságok első tisztviselője, hatósága területén a hus- és zsirfogyasztást a rendelet korlátai között közelebbről szabályozhatja. Ez a kormányrendelet szeptember 25-én lépett életbe és Horvát-Szlavonországra nem terjed ki. Az ellene vétőket, amennyiben cselekményük súlyosabb elbírálás alá nem esik két hónapig terjedhető elzárásal és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetik.

— **A szétvágott bankjegyek bevéltása.** Bécsből jelentik: A Magyar- és Osztrák-Bank budapesti főintézete nemrég azt közölte a nyilvánossággal, hogy az aprópénzhiányt könnyítendő céljából földarabolt kétkoronás bankjegyeket csak levonással hajlandó bevéltani. A jegybank osztrák fiókjai sokkalta lojalisabbnak mutatkoztak a közönséggel szemben: legutóbb a Magyar és Osztrák Bank gráci fiókintézete nyilatkozta ki kötelezően, hogy a koronások felét 1 koronával és negyed-észtét 50 fillér értékkel beváltja, hogy ezzel is az aprópénzhiányt könnyítsen.

— **A gyufakartel a közönség ellen.** A gyufakartel a magyar kormányhoz felterjesztést intézett, amelyben kifejtette, hogy az új osztrák gyufaadó következtében az osztrák gyárak elfolgják árszartani gyufával a magyar piacot, ami a magyar gyufagyárak érdekeit súlyosan fogja érinteni. Sohasem szoktunk osztrák érdekekért sikra szállani, de amikor azt tapasztaljuk, hogy a fogyasztóközönség érdekeivel senki sem törődik és legkevésbé a gyufakartelben van meg az a hazafias kötelesség, hogy a magyar fogyasztóközönség érdekeit szolgálja, csak örülni tudunk, hogy az osztrák gyufabehozatal ezuttal a magyar közönség érdekeit fogja szolgálani. A gyufakartel felemelte

az árakat, rajonirozta a piacot, egyformán károsítja a kereskedőket és a közönséget és az árdragítást áruhiánnyal és termelési nehézségekkel indoklja. Ilyen körülmények között a közönségnek legelimb érdekke, hogy az áruhiányon külföldről hozott mennyiségekkel segítsen és bármennyire károsítja is egyes vállalatok érdekeit a gyufabehozatal, a tömegek érdekét föltébe kell helyezni egyes vállalatok érdekeinek. Felteszük a kormányról, hogy ha már nem tudja utját állni az árdragításnak, azt semmiképen sem fogja megakadályozni, hogy külföldi áruval segítsen magán a közönség. Bár minden téren megvolna az a lehetőség, hogy külföldi áru behozatálával lehetne megtörni a spekuláció haszonlesését.

— **A vörösbor árának maximálása Triesztben.** A trieszti városi tanács élemezó bizottsága a Triesztben forgalomba kerülő borra vonatkozóan a következő árakat állapította meg: Vörös, illetőleg fekete bor hektóliterje a nagykereskedők és a vendéglősök közötti viszonylatban kétszáz korona, ugyanennek a bornak literje a vendéglőkben 2 korona 32 fillér, a fogadóknak 2 korona 56 fillér. A város területén kívül a rendes vörös, illetőleg fekete bor literje 2 korona 24 fillér.

Közgazdaság.

— **(Ragadós állatbetegségek.** A földmivélsügyi miniszterium kimutatása szerint a lefolyt héten száj- és körömfájással fertőzve volt 1344 község 12,008 udvarral, a megelőző héten fertőzött 1451 község 12,381 udvarral szemben. Sertésvészettel fertőzve volt 1025 község 6121 udvarral, a megelőző héten 1043 község volt fertőzve ezzel az állatbetegséggel 6129 udvarral.

Hirdetmény.

Miután a brassói állami faipari, — a székelyudvarhelyi agyagipari — és a nagydisznói szövőipari szakiskolák elmenekült tanulóinak oktatásáról gondoskodás fog történni, felkérem az érdekelt tanulókat, hogy tartozkodási helyüket az upesti m. kir. állami faipari szakiskola igazgatóságánál levélben jelentsék be.

A továbbiakról a tanulók névreszóló értesítést kapnak.

Nagykörös, 1916. évi szept. hó 22.

Póka Károly polgármester.

Katonáknak a harctérre.

Milliók könyve

egy teljes regény ára 30 fillér.
10 regény 3 korona.

1. Herceg: A lép úrúga.	6. Pemberten: A kronstadi kém
2. Szomaházy: — Mezők az irógépről.	7. Heltai: A Family Hotel.
3. Farkas Pál: Egy önkéntes naplója.	8. Möller: Az arany — csináló regénye.
4. Doyle: Az üldöző.	9. Farkas Pál: Az üteg.
5. Mikszáth: Galamb a kálitkában.	10. Feuilleit: Egy saegény ifju története.

A tis regényt bortétkban a harctérre küldi bérmentesen Székely Albert könyv és papirkereskedése Nagyköros, Piac-tér.

Az Alsójáráson, közvetlen az iskola szomszédságában 24 hold szántó és kaszáló tanyás földbirtok örök áron eladó; értekezni lehet X. ker. Szolnoki utca 8. szám alatt. f.

Szivos Ferencnek I-ső ker. 299. szám alatti lakosnak, a Csemőben I-ső járás 313. szám alatt levő szőlő és földbirtoka, megfelelő gazdasági épületekkel együtt szabad kézből eladó. Értekezni lehet a tulajdonossal a fenti szám alatt. 6—10.-f.

Eladó ház.

Zsákai József IV. ker. 10. sz. háza örök áron eladó; értekezni lehet a fenti szám alatt. 2-3

D. Tóth Sándor III. ker. 129. számú háza gazdasági épületekkel és kerttel örök áron eladó. Ugyanott 40 hektóliter *ó fehér bor* és 60 liter *szilva pálinka* van eladó; értekezni lehet a fenti szám alatt. 1-f.

Egy ügyes tanoncot keresek azonnali belépésre **BICZÓ ELEMÉR** fodrász. IV. k. Kecskeméti-u. I. sz.

Ujdonság!

A „**Turcsányi**“-féle szabadalmazott „**ludtömő készülék**“ és szabadalmazott „**ludtömő**“ kaloda. — Ezen kiváló eszközök segítségével bárki **hizlalhat,** — **tömhet** — **ludat,** nemcsak a szokásos **kukoricával,** de **árpa, zab, vagy bükkönnyel** is. A **ludtömést** és a **készülékkel** való **bánásmódot** kimerítően ismertető **könyvvel** együtt kapható, valamint a **készülék** működésben megtekinthető a **feltalálónál** helyben **Rákóczy-u. 261. sz.** alatt, a **KOLLÁRSZ-féle** **nagygőzmalom** mellett.

NAGYKÖRÖS. Turcsányi István.
Kiváló tisztelettel:

Értesítés! Van szerenesénk értesíteni az igen tisztelt gazdaközönseget, hogy **mindenféle haditerményt** vásárlunk, ugyanint **gabonát, tehér és tarka babot, burgonyát** a legmesszebbmenő legmagasabb meghatározott árak mellett. Gabonához zsákokat is adunk.

Becses pártfogásukat kérve vagyunk kiváló tisztelettel: **NAGYKÖRÖS,**

VASS JÓZSEF és RIGÓ MIHÁLY

TERMÉNY. KERESKEDŐK.

IV. kerület 23. szám.

Új és használt tankönyvek, író és Székely Albert
rajzszerkek, iskola-
táskák nagy választékban kaphatók: könyvkereskedésében.

ZÓKY ISTVÁN épület- és géplakatos **Nagykörös.**
IV. Mentovich-utca 357. sz.

Elvállal mindennemű **épület** és **vasszerkezetek munkálatait,** valamint **gépjavításokat, villanyvilágítási javításokat, villanycsengők bevezetését és javítását, modern sír- és drótkerítéseket** stb. stb. jutányos árak mellett szolid kivitelben készítik.

NEU JAKAB mezőgazdasági gépraktárában beszereshetők: valódi **CORMICK-féle** tárcsás boronák, **Aächer** és **Sack** ekék, eredeti párosoru 12-14-16 soros **Melichár** vetőgépek, **vasboronák** és egyéb gazdasági eszközök. **Szecsavágóknak** drb., még a készlet tart, 50 korona.